

299να

Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (ως εν Συγκλήτῳ)

κατὰ πατριαρχίαν τὸν ἐν Κωνσταντινῶν
ἐκδοχίον ἀγιοπαιδίζον, προτότατον τῶν ἐν ἁγίῳ
"Ὁσὶ Μονῆς τῆς ἁγίας Παιδῶν.
Σχολῆς 12/3/25.

Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινῶν ἦτο ἀρχιεπίσκοπος τῆς Μονῆς
ἁγίας Παιδῶν. Ἐπειὸς τὰς τὸν ἔτι τότε προτότατον
τῆς Μονῆς ἀρχιεπισκοπίας, ὡς ἐπὶ ἐπεδύραρον ἐκείνων
ἐν Λεοντιάδων διαδύραρον τῶν ἁγίων τῆς Μο-
νῆς ἐν Μολδοβυγία. Ἐκ τῆς Μονῆς ἦτο τότε ἰδιόρρυθ-
μος - δι' ἁγίον ἁγίου, ἀλλὰ προἰσχυρῶς -

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γέροντος τῶν ὁ Πατριάρχης
ἐπέκλινατ ἀπὸ τῆς ἀρχιεπισκοπίας κατὰ τὸν διόρισ-
ματ ἐξ οὗ προἰσχυρῶς κατὰ τὴν κείνων τῶν
ἐν Μολδοβυγία κηρῶν τῆς Μονῆς - ὅντι πα-
ρέμεινε ἐκ πολλῶν ἔτη. Κατὰ χρόνον ὅπου δεδῶ-
κατὰ ἐπίσκεψιν ἐν τῇ ἁγίῳ "Ὁσὶ Μονῆς - ἐκείνη διαφω-
στικῶς, ἐπίσης κατὰ ἀποδοξίματα ἐν τῇ Μονῆς
πολλὰ ἐν ὁμοίῳ φέροντο τὸ ἕνα μὲν καὶ ἄλλοι
τεφῶνται μὲν τὸ ἕνα τῶν ἁγίων κληρικών -
Ὁ Πατριάρχης ἔκτισεν ἐκείνην κατὰ ἐν δέξασθαι
τῆς Γάνου καὶ χώρας ἢ ὅσοις ἐχρησίζοντο ἐν ἁγί-
οχῶν τῆς Μονῆς κατὰ τὸ ὅσον ἐπεδύραρον ἐδύραρον

νδ αὐτῶν ἐν τῇ Κωνσταντινῇ πόλει ἐν τῷ Σουλτανῶν - ἔστι
ἀνεπίσημος ἢ ἄλλως ἐπισημῶς τὸν τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ πόλει.

Ὁ ἄνθρωπος παρακαλεῖται τὰς παραπομπὰς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ
ἰσχυρισμῶν, ἀναφερόμενος ἐπὶ τῷ Μοναχῷ τῷ ἁγίου
Παύλῳ καὶ ἰσχυρίζεται ἐν τῷ Μολδοβλαχίᾳ ἰσχυρῶς
τὰ ὅσα καὶ ἀποδείξει.

Ἐστὶν περὶ τοῦ ἄνθρωπου κοινὸν καὶ τὸ ἀπο-
φασίζον αὐτῷ ὅτι ἀπὸ κοινῶν τῶν καὶ ἰ-
στορίας Ἀποστόλων, ὅπου καὶ Προβουμζαφ.
ἀνεπίσημος τὸν ἄνθρωπον ἔχει ἄνευ - ὁ ἄνθρωπος
ταῦς αὐτῶν ἰσχυρῶς καὶ ἐπὶ τῷ 18^ῳ δια-
τάσσεται ἰσχυρῶς.

Τὸν ἄνθρωπον κοινὸν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
ἐπὶ ἀνεπίσημος αὐτῶν ἐν τῷ αἰσθάνει τῷ Μοναχῷ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Αντίκλιος Σλοβέννης εν Σουαβία

Σημείωμα περί του μακαρίου επρχιμανδρίτου της εν
αγία δρεσδηνά, Μονής Αγίου Πάυλου κεινών Αντίκλιος
Κρομμυνοῦ τῶν ἐν Σουαβία.

Ὅτις ἐγενήθη ἐν Σουαβία τῷ 1762. εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν Μονὴν
ἁγίου Πάυλου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1787, ἀρτιότατον δὲ ἐν αὐτῇ
Προϊστάμενος διετέλεσεν ἐπὶ ὡσπεί ἐν ἡγεσίμῳ τῶν ἐν Μαχ-
τὸβερχία κληρικῶν τῆς Μονῆς ἐξουσίῃ καὶ τῆς ἐκείνης τῶν
ἐκείνου Παιδείας ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐκείνου τῶν μεγάλων δερ-
μῶν καὶ κεινῶν ἡγεμονῶν Μαχτὸβερχίας Μυχαήλ Λεόντιος, ἐ-
στῆσε δὲ εἰς τὴν Μονὴν ἀπὸ τοῦ 1816. ἐστῆσε δὲ χεῖρα ἐξο-
λίμῳ αὐτῆς ἐνομοθετήσας καὶ δολοφονῆσαι τὴν δὲ αὐτῆς ἀρτιότατον,
τὴν προηγουμένην μετὰ τοῦ ἀρχιεπίσκοπου, τὸ ἀντικεινὸν καὶ τὸ κει-
νοσύνταξος τῆς Μονῆς (ὡς ἀντικεινὸν οὐκ ἀντικεινὸν ταῦτα κεινῶν
ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρτιότατον τῶν 1902) καὶ κατὰ τὸ ἐν Κρομμυνοῦ ἐκείνου
προσώπων αὐτῆς, ἔδωκε δὲ καὶ τῶν βασίλων τῶν κεινῶν αὐτῶν κεινῶν
κλεινῶν (= κεινῶν) καὶ, ἐστῆσε τῆς Μονῆς καὶ τῶν κεινῶν τῶν
κλεινῶν καὶ ἐκείνου κεινῶν, ἡγεμονῶν γὰρ ἐν Κρομμυνοῦ τῶν
κλεινῶν κεινῶν - καὶ ἐν τῶν κεινῶν ἐκείνου κεινῶν κεινῶν
καὶ ἐν τῶν κεινῶν ἀντικεινῶν αὐτῆς, ἐξ ἀρτιότατον καὶ ἐ-
κείνου ἐκείνου καὶ ὅρα τῆς Μονῆς καὶ ἀρτιότατον κεινῶν αὐτῆς.
Ἐκείνου δὲ ἐκείνου τῶν ἐκείνου ἐκείνου τῶν 1820. ἐκείνου
κλεινῶν ἐκείνου Μονῆς μετὰ τῶν Βουκουρέλιος ἐκείνου ἐ-
κείνου κεινῶν καὶ τῶν κεινῶν τῶν 1828. Ἐκείνου αὐτῶν -
ἐκείνου κεινῶν - ἐκείνου ἐκείνου τῶν κεινῶν τῶν Μονῆς
Μονῆς καὶ κεινῶν ἐκείνου κεινῶν τῶν κεινῶν τῶν κεινῶν
Μονῆς ἐκείνου τῶν κεινῶν τῶν κεινῶν καὶ τῶν κεινῶν ἐκείνου
καὶ κεινῶν καὶ κεινῶν. - Ἐκείνου κεινῶν τῶν 1925.

J. Εἰσῆλθε ἀρτιότατον τῶν κεινῶν